

TURQUIA. MAIG - JUNY 2010

Manel Broch

El grup que, amb poques variants, fa anys que dediquem unes dates a final de la tardor per fer un viatge amb la bicicleta per terres africanes hem canviat de dates per anar a pedalejar per altres regions del món. Aquest canvi estacional ens permet variar de continent, orientant-nos cap a l'est. El destí Turquia i més en concret a les muntanyes de Taurus i la Capadòcia.

Formen el grup Manel Broch, Lluís Carbó, Gustau Dos Santos, Juanjo Garra, Raimon Palau i Ignasi Pijuan (Natxo).

1 • Dijous, 27 de maig de 2010

BARCELONA – ESTAMBUL - KAYSERI

Em porta fins l'aeroport en Joan Guirao amb el seu vehicle. Hi arribem a les 15.15 h. La resta del grup es fan esperar més del necessari, és a dir, arriben tard.

Al mostrador de la Turkish Airlines ens diuen que haurem de pagar per les bicicletes. També ens informem que l'avió sortirà amb retard degut a una vaga de controladors francesos i que possiblement haurem de fer nit a Istanbul, en cas de pèrdua de l'enllaç. A l'oficina de la Turkish ens fan pagar 30 euros per cada bicicleta. L'avió surt amb una hora de retard. Segueix una ruta per la costa mediterrània africana suposem que és per allunyar-se de l'influència dels controladors francesos.

Hi ha una hora de diferència horària.

- TK 1856 BCN-IST 17.30 – 21.50

- TK 2022 IST-KAY 23.55 – 01.20

A l'aeroport d'Istanbul ens orienten de manera molt eficaç i pel que ens sembla entendre tenen el control sobre nosaltres sis i les bicicletes. Paguem 15 euros per persona del segell de visat.

Canviem (6 x 200 euros) x 1,93 = 2.316 LT.

Comissió: 97,27 LT; Net: 2.218,73 LT.

Turquia oficialment la República de Turquia, és un estat eurasiàtic que ocupa la península d'Anatòlia al sud-oest de l'Àsia així com la regió sud-est d'Europa. La seva superfície és de 780.000 km² (una vegada i mitja la d'Espanya) està ocupada per uns 70 milions d'habitants. La capital és Ankara i la ciutat més gran Istanbul.

La Turquia asiàtica és el 97% de la superfície del país, que està separat de la Turquia europea per l'estret del Bòsfor, el mar de Marmara i l'estret dels Dardanels, que de forma conjunta són l'enllaç marítim entre el mar Negre i la Mar Mediterrània.

El vol a Kayseri sense problema. A Kayseri ens comencem a plantejar les diverses opcions que tenim al nostre abast.

Ens resulta força difícil entendre'ns ja que nomen parlent el turc i nosaltres no. Amb tres taxis anem a raure a l'hotel Alba. Ens fem al llit passades les tres de la matinada. Kayseri ens mostra un aspecte de ciutat bastant gran, moderna, neta, dotada de tramvia, semàfors i de tota mena d'avantatges d'una ciutat europea.

2 • Divendres, 28 de maig de 2010

KAYSERI – ÇAMARLI - GERDIBI

Varem posar el despertador a les 7.30. Després de moltes deliberacions sobre la qüestió del cost del servei, amb la dificultat afegida d'idioma, prenem dos taxis que ens porten en direcció a Nigde per la carretera D805 fins a la cruïlla cap a Çamarli.

A Çamarli acomiadem els taxis i ens disposem a iniciar la pedalejada. Abans però un soldat de la gendarmeria reclama la nostra presència al quarter. Com els diem que no volem pernoctar a Çamarli no fem cap formalitat però ens "recomanen" presentar-nos en el poble on passem la nit.

Iniciem la ruta per una carretera asfaltada que seguim durant uns 30 km pel costat d'un riu. Deixem la carretera per continuar per una pista que va enlairant-se. Parem a beure i menjar a Hamidiye, punt on finalitza la primera etapa de la ruta que anem seguint amb l'inflexible i dictador GPS.

Decidim seguir almenys fins a Gedibi. Des d'ara la pista s'enlaira bastant amb alguna rampa de pendent molt exigent. Arribats al coll la ruta del descens s'endinsa per un territori molt salvatge amb un profund engorjat pel qual discorre un impetuós riu. L'entorn paisatgístic està ocupat per un exuberant bosc.

A Gerdibi no hi ha cap allotjament. Tampoc hi observem cap interès en oferir-nos de menjar i deixar-nos un racó on estirar el sac per fer una dormida. En vista del poc èxit ens traslladem més endavant del poble fins que trobem un indret molt concorregut. No obstant ningú dona el pas per brindar-nos l'esperada hospitalitat. Constatem que això no és Àfrica.

Els problemes s'acaben així que apareix el mestre que ens ofereix el seu modest habitatge. Ens instal·lem al porxo de la casa del mestre on sopem la pasta, tomàquet i ous que anem a comprar a una botiga i que ens cuinem nosaltres mateixos.

Tot el dia ha estat amenaçant pluja sense caure res més que unes quantes gotellades.

kiris763@hotmail.com

isa_kiris@hotmail.com

69,85 km	4 h 06 min	17,25 km/h
----------	------------	------------

3 • Dissabte, 29 de maig de 2010

GERDIBI – SELALERI (WATERFALL)

Hem dormit plàcidament al porxo de la casa del mestre. La temperatura ha estat molt agradable sense

sentir gens de fred per al qual anem mitjanament preparats. La nit clara sota la blanca selene molt rutilant ja que ahir va estar en pleniluni. Encara és fosc que els galls canten. A l'albada el muetzi incita als fidels a la pregària. Ens diuen que ho fan via emissió de ràdio des d'Adana (població que dista uns 100 km).

Per esmorzar també hem d'anar a comprar a la botiga. Sortim del poble seguint les exigents indicacions dels GPS del Natxo i del Gustau per la ruta que passa per Yagbasan i continua fins a Aladag. En arribar a aquest poble anem a dinar per recuperar forces per poder pujar fins a una collada de cota 1200 metres.

Deixem Aladag en franca baixada fins creuar un riu a una cota de 600 m on comença la pujada. La pista puja per la riba esquerra d'un riu en un pendent suau i continuat durant quasi 20 km. Contínuament ens creuem amb camions que ens omplen de pols.

Quan manquen 3 km pel coll creuem el riu per un pont i continuem pel marge dret. Des d'aquest moment el pendent modifica la seva inclinació i la pujada que havia estat molt agraïda esdevé tant pendent que anem al límit de l'equilibri fins que assolim el coll a la molt esperada cota de 1200 m d'altitud.

La baixada per l'altre costat no és mantinguda ja que trobem que fa unes dents de serra que per pujar-les em de disposar tots els pocs estalvis energètics que encara no hem dilapidat en aquesta llarga i dura jornada.

Per acabar-ho d'adobar una rampa més llarga i pronunciada que les anteriors ens acaba de derrotar. La darrera baixada ens du sense sorpreses fins a un indret conegut com a "waterfalls" (Selaleri). Arribem a les 19.00. Ens instal·lem en una "pansion" després de sospesar varies opcions. Podem gaudir d'una bona dutxa d'aigua calenta. Duem un dia d'avantatge sobre la previsió de la ruta del GPS.

Tas Pansion: Mehmet Tas. Kapuzbasi Selaleri. Yahyali (Kayseri)

84,95 km	7 h 16 min	11,69 km/h
----------	------------	------------

Els Monts Tauro, (en turc com Ala-Dagh o Bulghar-Dagh) són una carena muntanyosa situada en el sud de Turquia. S'extenen al llarg d'una corba des del llac Egridir a l'oest cap al curs alt de l'Éufrates a l'est, formant un arc que transcorre paral·lel a la mar Mediterrània que constitueix el límit sud de l'altiplà d'Anatòlia.

La serralada té varis pics d'altura superior als 3.000 metres. El calcari s'ha erosionat formant paisatges càrstics de cascades, rius subterranis y les coves més grans d'Àsia.

La serralada del Tauro forma una barrera climàtica entre l'altiplà d'Anatòlia, de clima continental, y la costa del sud, de la mar mediterrani.

4 • Diumenge, 30 de maig de 2010

SELALERI – CAMLIKA - YAHYALI

Sortim de la "pansion Tas" de Selaleri en pujada per un camí de llamborda. En 1 km arribem a les cascades "waterfalls". La conformen tres enormes surgències emergeixen de la paret junt d'altres de més petites. És una zona turística. Seguim pujant per pista, fins al km 11, on assolim una petita collada. Baixem en curt descens fins al poblet de nom Ulupinar, on parem per beure.

Continuem la pujada que és força suau però molt mantinguda sempre a la vora del riu. El recorregut d'avui encara és més solitari que el d'ahir. No hi ha ni camions.

Assolim la collada final a una cota de 1750 m (punt on ens desviem de la ruta). Un flanqueig suau ens situa a 1800 m. El ferm en general és molt compacte i amb poques pedres.

Abandonem la ruta que marca el GPS, ja que aquesta puja fins als 2200 m per baixar a 2000 on varem muntar un campament els que van fer la ruta (dúiem vehicle de suport i nosaltres no).

El descens cap a Camlika és força més pendent i llarg d'allò que esperàvem, doncs en 10 km baixa 1000 m. Com ens resulta habitual, a Camlika, ningú mostra cap interès per donar acolliment. El botiguer ignora la mostra proposta. Quan apareix el mestre, aquest intenta fer una aposta per nosaltres, però el botiguer (que sembla influent) li aconsella no fer-ho.

No tenim altre remei que llogar un minibus que ens traslladi fins a Yahyali, que dista uns 25 km. La ruta és asfaltada però molt sinuosa i exigent per fer-la amb la bicicleta. El mestre aprofita el viatge i fa el recorregut amb nosaltres i retorna amb el vehicle.

Ens instal·lem en la única "pansion" que hi ha a Yahyali.

42,55 km	4 h 20 min	9,95 km/h
----------	------------	-----------

5 • Dilluns, 31 de maig de 2010

YAHYALI – COTA 2900 - YAHYALI

Avui ens enfrontem amb l'etapa més dura del recorregut. Des de Yahyali hi ha 2000 m de desnivell fins al coll que pretenem passar amb una cota de 3100 m. Això significa que hem de matinar i a més anar enrere per una carretera molt transitada uns 10 km en pujada fins a l'entrada de la vall.

A l'inici la pista és bastant suau, bon ferm i poc pendent. En 13 km pugem 500 m de desnivell. Des d'aquest punt va incrementant la inclinació fins assolir un indret amb unes edificacions amb aspecte d'estar abandonades o amb poc ús, que semblen pertànyer a explotacions mineres. Seguim amunt fins trobar una altra dificultat: la neu. Aquesta serà insalvable. Passem dues congestes de neu, però més endavant a la vista del coll amb molta neu acumulada i cornises ens adonem que no podem passar. Hem assolit la cota 2900 m, en un recorregut de quasi 37 km. En aquests moments tenim:

36,69 km	4 h 38 min	8,27 km/h
----------	------------	-----------

No ens queda altra alternativa que tornar a Yahyali. Durant la baixada en adonem de la magnitud de l'empresa realitzada per pujar. L'alta velocitat diferencial a les baixades entre la resta del grup i la meua m'obliga a fer malabarismes no quedar molt enrere (haig de sortir el primer per arribar l'últim). Tornem a la mateixa i única "pansion". Intentem infructuosament trobar una mapa de la regió. Anem a sopar a un restaurant més modest que el d'ahir, també més barat. Un terç del que varem pagar.

71,62 km	6 h 30 min	11,77 km/h
----------	------------	------------

A Derinkuyu es troba la més gran de les 36 ciutats subterrànies de la regió de Capadòcia. Situada en Anatòlia central, una zona de Turquia. La ciutat es va excavar en el segle VII formant un laberint en el sòl volcànic. Es compona de 8 pisos o nivells dels quals 5 es poden visitar. Servia de refugi contra els atacs dels enemics. Es calcula que podia albergar fins a 10.000.

6 • Dimarts, 1 de juny de 2010

YAHYALI - DERINKUYU

Ahir teníem previst com a final d'etapa Dundarli a través del coll de 3100 m. Com que no varem fer la travessia per la gran innivació que encara hi ha a les cotes altes tenim la intenció d'anar fins a Dundarli directament des de Yahyali. No trobem ningú que ens afirmi que és possible el pas que està dibuixat en una mapa.

Sense un mínim de seguretat prenem la decisió d'anar per carretera principal fins a Yesilhisar que està emplaçat a la carretera general D805 que uneix Kayseri amb Nigde que varem fer amb vehicle el primer dia de pedalejar.

Ens hem posat en marxa que eren quasi les 10.00 degut a que hem apurat les opcions per anar fins a Dundarli. Arribem a Yesilhisar a les 12.30 h. Després de reposar prenem la determinació d'arribar avui fins a Derinkuyu tot passant per Soganli i després continuar per una pista a la qual s'accedeix per una rampa amb un pendent impressionat, si ens atenem al perfil de l'etapa. A Soganli ens topem amb la primera mostra de tot allò que trobarem els propers dies als voltants de Goreme. Això si sense cap turista (a part de nosaltres).

Realment el pendent és excepcional, està pavimentat amb llambordes que guanya uns 200 m en 1 km. Superada la gran rampa continuem per una pista ampla i sinuosa recorre una dilatada i espectacular altiplà. Entrem a Derinkuyu en descens vertiginós que fa que aixequem una gran polseguera. Hotel Ali Baba.

87,32 km	5 h 02 min	17,64 km/h
----------	------------	------------

7 • Dimecres, 2 de juny de 2010

DERINKUYU - GOREME

Anem de visita a la ciutat subterrània de Derinkuyu. Sortim que són les 11.00 h. Canviem 600 euros per 1.134 LT.

Prenem la carretera cap a Kaymakli que dista 10 km. És una autovia amb dos carrils en cada sentit separats per una mitjana.

A Kaymakli (hi ha una altra ciutat subterrània) ens desviem per una carretera estreta però molt solitària en direcció a Mazi, Ayvali i Urgup. A Urgup mengem una mica en una botiga i bevem per arribar a Goreme. Anem fins a un primer hotel dirigit per una holandesa. Està complert, però molt gentilment ens adreça a un altre i ens fa la reserva per telèfon. La "pansion Kose", que resulta ser molt acollidora. Regentada per una escocesa.

51,50 km	3 h 04 min	17,20 km/h
----------	------------	------------

Capadòcia és una regió de l'Àsia Menor. Està formada per les províncies de Nevsehir, Aksaray, Nigde, Kayseri i Kirsehir.

8 • Dijous, 3 de juny de 2010

GOREME

Habitualment esmercem tota la jornada per anar d'una població on hem pernocat a la següent i d'aquesta manera, dia a dia, anar completant l'itinerari que tenim projectat o fins aquell indret on les circumstàncies ens permetran arribar.

Avui el propòsit no és traslladar-nos fins un altre punt més enllà des del punt on estem situats, ja que tornarem a dormir a la Kose pension a Goreme. Anirem de visita i a la recerca de les millors fotografies que aquests terrenys tan especial i espectacular ens ofereix, que combinat amb la incidència de la llum solar ens puguin permetre. És a dir, farem simplement de turista, això si, ho farem sobre la bicicleta.

Continuem, no obstant, seguint la pauta que ens imposa l'itinerari d'Internet que hem anat seguint aquests darrers dies. La marxa és lenta, ja que el paisatge així ho demana. Les aturades per les fotos constants. En arribar a població de Çavusin seguim amb el criteri de seguir el "track" del GPS. Aquesta actitud implica que si els que van fer primer l'itinerari es van equivocar, resulta que els que el segueixen al peu de la lletra s'acaben emmerdant.

Es canvien les tornes i ara és la bicicleta que és a dalt i nosaltres a sota, és qüestió d'anar assajant noves posicions. En sortim prou ben parats de la marrada, només dues punxades, per un petit bucle a l'entorn de Çavusin. Dinem en un local del poble allunyat del focus de turistes.

A la tarda anem a visitar el Museu a l'Aire Lliure de Goreme. Com no tenim gran coneixement sobre aquestes interessants i espectaculars construccions aviat totes ens semblen bastant similars.

29,02 km	2 h 52 min	10,77 km/h
----------	------------	------------

9 • Divendres, 4 de juny de 2010

GOREME - KAYERI

L'etapa d'avui consisteix en recórrer l'espai entre Goreme i Kayseri, on demà de matinada tenim el vols fins a Istanbul.

Deixem la *pansion Kose* on hem passat dues nits en un ambient agradable. Preguntem per la millor ruta per anar a Kayseri. Tothom ens orienta per Avanos el contrari d'allò que ens pensàvem que era passant per Urgup. La sensació és que el recorregut tendeix a la baixada malgrat que les dues poblacions (Goreme i Kayseri) estan pràcticament a la mateixa alçada sobre el nivell del mar.

Des d'Avanos la carretera és una autovia sense gaire trànsit fins a entroncar amb l'autovia D805 de Kayseri a Nigde, que és força més transitada.

Pel camí ens han avançat tres ciclistes de muntanya turcs amb bona planta i millor material. Anem a roda uns 10 km. Fan competició i coneixen a ciclistes de casa nostra com José A. Hermida i Marga Fullana.

A meitat de recorregut pugem un petit port que ens exigeix una mica d'esforç. Parem a reposar. En retornar a l'asfalt el vent lateral ens fa sospitar que patirem per arribar a Kayseri. No és així, doncs al agafar la ruta principal el vent en bufa per l'esquena.

Aconseguiu trobar l'hotel Alba sense molta dificultat tot i que Kayseri no és una població petita (un milió d'habitants). Abans de res muntem les caixes amb les bicicletes i l'equipatge. Com el Juanjo no farà el trajecte fins a Barcelona en el nostre vol, encalbam la seva bicicleta entre les altres caixes. Hem recorregut un total de 510 km sobre la bicicleta.

73,78 km	3 h 38 min	20,56 km/h
----------	------------	------------

Regategem el preu de l'habitació triple que ens sembla excessiu respecte a allò que hem pagat a Goreme, tot i ser un centre turístic per excel·lència.

Anem a menjar. Molt d'hora per sopar i molt tard per dinar. Entre altres begudes prenem una Fanta de 2,5 litres, és la tercera si la sumem a les dues que hem pres a mig camí. En total 7,5 litres entre els sis. Abans d'anar a dormir (molt d'hora, que demà hem de matinar) deixem lligat el transport a l'aeroport. Pactem amb un taxista que ens ha presentat el recepcionista de l'hotel Alba. Pagarem 60 LT en contra de les 90 LT de l'arribada. L'experiència serveix per alguna cosa.

10 • Dissabte, 5 de juny de 2010

KAYSERI – ISTANBUL

Ens desperta el sonador del telèfon de l'habitació. Són les 3.30. Havíem previst llevar-nos a les 4.00. Ja ha arribat el taxi, és un turisme normal i no un minibus o furgoneta com ens havia dit anit. Només hi cap una caixa. No du ni un trist cordill per lligar una segona caixa solidaritzant-la amb la primera. Hauria de fer cinc viatges d'anada i tornada fins l'aeroport. Reclamem al recepcionista que demani dos taxis furgoneta com els que ens fan dur a l'arribada des de l'aeroport a l'hotel.

Pocs minuts després de les 4.00 tenim a la porta dos taxistes que s'han llevat del llit per aquest curt servei. Encabim quatre caixes en un vehicle i una a l'altre on anirem cinc de nosaltres i el sisè viatjarà amb les quatre caixes. Ens cobren 60 LT pel servei. El taxista del turisme es queda sense fer el servei i sense cobrar per la seva mala gestió.

El taxistes ens porten fins a l'aeroport com anéssim a apagar foc, a tota velocitat, sense respectar molts dels semàfors que hi ha a la ciutat.

Per facturar ens pesen les caixes (quasi 30 kg cada unitat) a la bàscula. No ens apliquen la tarifa d'equipatge esportiu però pretenen facturar un excés de pes de 20 kg. Abans de saber l'import a pagar reclamem alguna de les bosses facturades per dur-la com equipatge de cabina i així rebaixarem la factura tot i que l'avió durà la mateixa càrrega. Davant la nostra pressió ens deixen passar sense cost addicional.

Aterrem a Istanbul després d'uns 50 minuts de vol. Anem de la terminal domèstica a la internacional on deixem a la consigna els cinc "big bags" a raó de 20 LT per paquet i per cada 24 hores.

Ens traslladem fins al centre de la ciutat amb el tramvia. Hem de fer transbordament. Es paga per trajecte 1,5 LT (no hi ha abonaments). Fem els trajectes Havalimani (aeroport) fins a Zeytinburnu (línia vermella) i per la blava fins a Gülhane. Ens instal·lem a l'hotel ERBOY. Som a Europa, tant geogràficament com per l'aspecte de la ciutat. Veure dones autòctones (més o menys tapades) ja no és una raresa. També els hotels han recuperat la "h" que no escriuen a la resta del país.

Ens dediquem a fer el turista sota la batuta del Raimon que fa pocs mesos va córrer la marató d'Istanbul. Intentem visitar Santa Sofia i la Mesquita Blava infructuosament. Han desembarcat tres creuers i circulen per arreu riuades de gent de totes les nacionalitats, en nombrosos grups conduïts per un guia. Ens aconsellen deixar-ho per la tarda que hi haurà menys gent. Al matí anem de visita a les cisternes.

Després de dinar podem visitar Santa Sofia còmodament. La Mesquita Blava està reservada per a la pregària dels creients a l'hora que hi anem. Al capvespre ens arribem fins a la Torre Galata, barri del que pren nom l'equip de futbol Galatasaray. Sopem en un dels restaurants que hi ha al pont sobre el "golden horn". Avui que no pedalem em fa mal el genoll esquerre.

11 • Diumenge, 6 de juny de 2010

ISTANBUL

Les previsions per avui són de pluja. Fins ara no hem tingut cap dia de meteorologia adversa. Esmorzem a l'hotel. A primera hora podem visitar sense empentes la Mesquita Blava. Després anem cap al Gran Basar. Com és diumenge està tancat. Tan sols hi ha un carrer exterior amb botigues obertes. A mig matí comença a plovisquejar. Ens retrobem tots a l'hotel per anar a dinar a restaurant a prop de l'hotel. Tornem a l'hotel a reposar. Avui fan la final de la Roland Garros. La juguen Nadal contra el suec Robin Soderling. Quan decidim sortir a fer una altra passejada (17.00) cau un xàfec molt intens. A la vista de la tromba d'aigua que cau el Lluís i jo tornem a l'hotel. Mentre els demés fan cap a la zona de Galata amb el Tramvia. Nadal guanya el seu cinquè Roland Garros per 6-4, 6-2, 6-4. A les 19.00 truca el Gustau. Quedem en trobar-nos al pont de Galata. Anem a menjar un entrepà de peix al costat de les barques.

A l'hotel concertem i paguem un vehicle que ens durà demà a l'aeroport, ja que amb el tramvia no arribaríem a l'hora.

Estambul (en turc: İstanbul) és la ciutat més gran de Turquia, i també una de les ciutats més grans d'Europa. Segons les últimes estimacions de l'oficina del cens de l'ajuntament de Estambul (2009) la població d'aquesta megalòpolis s'ha incrementat fins als 14.573.836 habitants. La immensa majoria de la població es de confessió musulmana, amb gran número de laics, així com minories de cristians (68.000) i de jueus (22.000).

La Mezquita Nueva («Yeni Cami»), uno de los símbolos de Estambul.

Va ser denominada Bizancio fins 330, y Constantinopla fins 1453, nom amb que era coneguda a Occident fins 1930. El nom oficial de İstanbul va ser imposat el 28 de març de 1930.

Bizancio va ser el nom original de la moderna ciutat de Estambul. Bizancio va ser establerta per colons grecs en honor del seu rei Byzas. A través dels anys, aquesta ciutat va caure en mans dels perses, que la van ocupar i la van destruir en el segle V a. C. Recuperada per l'espartà Pausanias el 479 a. C., començà a reconstruir-la en el 478 a. C. Més tard Esparta va haver de disputar el seu control a los atenencs, que la ocuparen en el 409 a. C., però van ser expulsats en el 405 a. C., encara que en el 390 a. C. tornà a mans atenencs.

Entre el 336 y el 323 a. C. Va estar en mans dels macedonis, durant el regnat de Alejandro Magno. En el any 191 a. C. la ciutat passà a ser aliada de Roma, que la va reconèixer com ciutat.

L'any 194, Bizancio es va veure embolicada en una disputa entre el emperador romà Septimio Severo i Pescennius Niger, prenent partit per aquest últim. Degut a això Severo va sitiar la ciutat.

L'enfrontament va durar tres anys, fet que va irritar a Severo que, quan finalment es va rendir, la va saquejar i va destruir les seves muralles.

Basílica de Santa Sofía, Estambul.

D'estratègica posició de Bizancio va atraure a l'emperador romà Constantino I el Gran, qui a l'any 330, fundà de nou la ciutat com Nova Roma o Constantinópolis en el seu honor i la va convertir en capital de.

El nom de Nova Roma mai es va emprar amb freqüència i va ser el de Constantinopla el que prevalgué fins la caiguda de l'imperi el 1453 i es va

12 • Dilluns, 7 de juny de 2010

ISTANBUL - BCN

5.15. Ens desperta el telèfon de l'habitació.

5.30. Baixem a la recepció i anem a esmorzar

5.45. Tenim el minibus a la porta de hotel. Plou.

6.15. Arribem a la terminal internacional.

Comença l'aventura. L'aventura és l'empresa incerta que no depèn d'allò que un pugui o vulgui fer. L'afecten altres agents externs sobre els quals no hi pots influir per fer la teva voluntat.

Els cinc "big bags" no estan dipositats a la terminal internacional com ens creiem. Hem de fer una llarga i ràpida passejada fins la terminal domèstica. Trobem la consigna i paguem 200 LT. Aconsegüim carros per transportar les cinc caixes fins a la terminal internacional. Ens cal anar fins als mostradors G/H. Hi ha unes llargues cues. El Raimon fa una incursió que dona com a fruit el trobar un mostrador per a "grups" on no hi ha ningú. A facturació ens adrecen a l'oficina de la Turkish Airlines per pagar l'equipatge especial. La noia que ens atén no en sap gaire (tirant a gens) del tema. Primer ens diu que haurem de pagar 97 LT. Després se n'adona que són bicicletes i rectifica el cost total és 287 LT. El procés és molt lent. El temps passa ràpid i arribem a témer en perdre l'avió.

Portem els paquets on ens indiquen. Passem el control de passaports. Quan arribem a la porta d'embarcament no hi ha cua, tothom és dins l'avió. Inclòs el Joan Clos, ex alcalde de Barcelona, ex Ministre i actual ambaixador d'Espanya a Turquia. Han estat les dues hores més frenètiques del viatge.

- TK 1853 IST-BCN 08.25 – 11.00

Tot i sortir amb un lleuger retard aterrem amb puntualitat, a l'hora prevista, a l'aeroport de Barcelona. Hem seguit una ruta lineal entra Istanbul i Barcelona sense anar per la costa africana. M'esperen el Pitu Reverter i el Mbo per anar amb vehicle fins a Badalona. Ens acomiadem dels companys ja habituals, fins una propera trobada sobre la bicicleta.

Comentaris

Hem fet vuit dies de bicicleta, dividits en dos blocs. Quatre per les muntanyes del Taurus i quatre més per la Capadòcia. Els primers han estat molt exigents per les rampes molt pendents i per la llargària de les collades i els quates darrers més suaus. El temps ens ha respectat i no ha pogut cap dia dels que hem anat en bicicleta. Mal acostumats com estem en els països africans, ens ha vingut de nou la inhibició total de la gent del país pel viatges. Repeteixo estem mal acostumats, però ens agrada que ens ofereixin un càlid acolliment.

Suposo que podíem haver previst que en un coll de 3100 metres d'altitud trobaríem neu. Sempre s'aprenen coses noves.

La visita de la Capadòcia ha resultat força interessant i més el fet de poder-nos moure amb la bicicleta per fer desplaçaments que a peu haguessin estat encara més cansats.

Finalitzar el viatge amb una estada de dos dies a Istanbul ha estat tot un encert per poder fer un tast d'aquesta extraordinària metròpoli.

El comportament del grup ha estat molt coherent i sòlid. Això no és una novetat, ja que no és la primera vegada que formem un conjunt de viatge. Espero que l'experiència es repetirà.